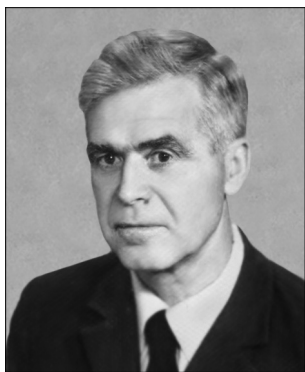

В. П. Антонович, Є. В. Шабанов

Назаренко Василь Андрійович

НАЗАРЕНКО Василь Андрійович (11(24). 08. 1908, м. Чигирин, нині Черкас. обл. – 15. 08. 1991, Одеса) – хімік. Доктор хімічних наук (1960), професор (1965), член-кореспондент АНУ (1972). Заслужений діяч науки УРСР (1970). Державна премія СРСР (1952). Учасник 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди СРСР. Закін. Одес. хім.-фармацевт. інститут (1931). Відтоді працював судовим хіміком Одес. судово-мед. лаб. Наркомату охорони здоров'я УРСР; від 1933 – в Інституті «Укргіредмет» (Одеса); від 1957 – в Одес. лаб. Інституту заг. та неорган. хімії АН УРСР; 1977–86 – завідувач відділу аналіт. хімії та фізико-хімії координац. сполук Фіз.-хім. інституту АН УРСР (Одеса). Наукові дослідження: аналіт. хімія рідкіс. елементів, аналіз високочистих речовин і надпровідник. матеріалів. Розробив методи контролю виробництва германію, аналізу чистих германію, ніобію, танталу, кремнію, талію тощо; методи визначення хімізму аналіт. реакцій.

Основні праці

Полумикрохимический анализ минералов и руд. Москва; Ленинград, 1950 (співавт.; угор. перекл. – Будапешт, 1952; китай. перекл. – Пекін, 1954); Триоксифлуореноны. Москва, 1973 (співавт.); Гидролиз ионов металлов в разбавленных растворах. Москва, 1979 (співавт.).

Рекомендована література

1. Василь Андрійович Назаренко: Біобібліогр. покажч. О., 2001;
2. Видные ученые Одессы: По воспоминаниям учеников и сотрудников. Вып. 1–13. О., 1992–2004.

Бібліографічний опис:

Назаренко Василь Андрійович / В. П. Антонович, Є. В. Шабанов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2020. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-71610>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).